

med aktieavancebeskatning. Selvfølgelig er der mange delproblemstillinger her, men til statsministerens orientering blev der i september 2000 af en arbejdsgruppe under Skatteministeriet afgivet en betænkning, som nøje beskrev en række problemstillinger på aktieavancebeskatningsområdet, herunder hvordan man kunne løse det problem, som er baggrunden for den igangværende sag om bankernes skattefradrag.

Jeg spørger: Hvis det ikke er skattestoppet, som er årsagen til, at man fra regeringens side har undladt at fremsætte forslag – uanset om det er det brede for hele aktieområdet, eller det er det smalle, som udelukkende drejer sig om bankernes fradrag for annullation af aktier – hvad er så årsagen til, at man har ladet stå til på dette meget velbeskrevne område i de 2½ år, hvor statsministeren har haft det øverste ansvar?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Man kunne jo også spørge: Hvad var det, der førte til, at den daværende regering ingenting foretog sig i 1½ år? Det er altså et meget indviklet område, hvor man skal tænke sig grundigt om, før man fremsætter et lovforslag, og nu arbejder regeringen med det og vil gerne finde en god model for en forenkling af aktieavancebeskatningen.

Men jeg er bare nødt til at gentage, at den sag har ingenting at gøre med en løsning af f.eks. det spørgsmål, som skatteministeren i mandags bebudede, at han vil løse. De to ting har ingenting med hinanden at gøre, og derfor må jeg afvise alle påstande – alle påstande – om, at skattestoppet skulle være til hinder for at lukke påståede skattehuller.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan forstå, at statsministeren er på hastig retræte fra de udtalelser, han kom med i går. Men det, man i hvert fald kan konstatere, er, at regeringer, hvori statsministeren deltager, notorisk altid har det problem, at pengene fosser ud af statskassen gennem alle mulige huller og revner og sprækker og i stigende tempo, jo længere regeringerne eksisterer. Det er i hvert fald en kendsgerning.

Jeg spurgte statsministeren: Er det sådan med det lovforslag, som skatteministeren kommer med, og som altså skal reparere skattehullet og stoppe bankernes fiflerier med aktierne, at bankerne skal have en kompensation for det, så de får en anden skattensættelse, og det i virkeligheden bliver skatteyderne, der kommer til at be-

tale skatteministerens lovforslag? Jeg brugte udtrykket absurd, og jeg mener, at hvis det virkelig er sådan, statsministerens udtalelser skal forstås, er det da absurd, og så er vi langt ude. Ikke alene risikerer vi at tabe alle disse sager i Landsskatte retten, så milliarderne stadig fosser ud, men der skal oven i købet indføres en anden skattensættelse for at få lukket hullet i fremtiden. Statsministeren kan da forhåbentlig godt selv se ...

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, tak. Så er det statsministeren.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Keld Albrechtsen har en forbløffende evne til at vende alting på hovedet og i øvrigt bevidst misforstå alt, hvad jeg siger; men det har jeg vænnet mig til, og det tager jeg ikke så tungt.

Lad mig derfor bare gentage: Skattestoppet er ikke til hinder for at lukke huller i skattelovgivningen, og hvis man lukker et hul i skattelovgivningen, behøver man ikke at bruge det provenu, der måtte komme ind som følge heraf, til at sænke andre skatter og afgifter. Det har aldrig været meningen, og det ved hr. Keld Albrechtsen også udmærket.

Så vil jeg gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg aldeles ikke er på nogen retræte fra det, jeg sagde i går. Jeg vil gentage hvert eneste ord, jeg har sagt, og jeg står fuldstændig ved dem. Selvfølgelig er udgangspunktet, at man skal kunne bruge den lovgivning, vi har, også på skatteområdet, og at den skal være så enkel, forståelig og lettilgængelig, at enhver ved, hvor man står.

Men mit grundsynspunkt er udtrykt i klar tekst: Skattelovgivning er såvel som anden lovgivning til, for at man skal kunne benytte den, ikke for at man skal kunne udnytte den.

Kl. 13.40

Jens Peter Vernersen (S):

Lad mig først sige, at jeg troede ikke, det var til diskussion, når der ligger et klart svar fra skatteministeren, og statsministeren sagde på presse-mødet i april 2002, at det var skattestoppet, der var årsag til, at man lagde en stor, tung dyne over redegørelsen om aktieavancebeskatningen.

Så vil jeg godt gå ind på spørgsmålet om moral. Det fremgår af Ritzaus telegram fra i går, at statsministeren netop bruger det udtryk og gør det, fordi de virksomheder, man omtaler, rent faktisk enten har en sag kørende ved Landsskatte retten eller efterfølgende har fået godkendt deres fradrag i Statens Ligningsråd. Nu er vi så